

skal være afdragsfrit i 5 Aar og uopsigeligt i 5 Aar. Efter de 5 Aars Forløb skal det afdrages i Løbet af 25 Aar med $\frac{1}{25}$ aarlig til pari Kurs ved Opkøb eller ved Udtrækning af Obligationer. Laanets samlede Løbetid bliver saaledes 30 Aar.

Lovforslag om Optagelse af dette Laan har jeg i Gaar fremsat for Folketinget, der med enstemmig Tilslutning fra alle Partier har vedtaget Forslaget, saaledes som det blev forelagt. Jeg tillader mig herved at forelægge Forslaget for dette høje Ting og anmode om, at det maa blive underkastet en velvillig Behandling her; jeg tør maaske tillige anmode om, at denne Behandling maa blive saa hurtig, som det lader sig gøre.

Ejsing: Paa en Maade kan man maaske sige, at dette Lovforslag ikke er særlig vigtigt, idet det kun gaar ud paa Afløsning af et Laan, der er stiftet for nogle Aar siden, og at man derfor ikke skal tvistes om Betimeligheden af et saadant Laans Optagelse. Men naar man har læst de Oplysninger, som gives i Lovforslaget, og hørt de Oplysninger, som den højtærede Finansminister er kommet med i det andet Ting, maa man alligevel sige, at det er et ret vigtigt Lovforslag, idet det medfører ikke saa ganske ringe Bespareser for den danske Stat. Bespareser er noget, vi taler meget om, og saa er det jo glædeligt, at man her kan paapege noget, der virkelig medfører Bespareser. At Finansministeren har grebet den første Lejlighed til at konvertere Laanet af 1920, maa vi alle anerkende, og at Betingelserne er gode, synes vi fra alle Sider at kunne indrømme. Naar man ser paa de mærkelige Hop, som Kronen har gjort særlig i de sidste Dage, har en og anden vel nok tænkt: Mon det nu absolut er det rigtige Tidspunkt, dette Lovforslag er kommet paa? men saa vidt jeg forstaar, kan der ikke foretages Ændringer i Lovforslaget, og naar vi staar overfor Spørgsmaalet, om vi skal sige ja eller nej, mener jeg for mit Vedkommende, at vi absolut skal sige ja. Det kan jo gerne være, at dersom den stærke Kronestigning havde været den Gang, da den højtærede Finansminister begyndte paa Forhandlingerne, at han da havde trukket det lidt ud, men saadan foreligger det jo ikke, og vi maa handle ud fra det, der foreligger, nemlig at der er afsluttet en Overenskomst, som betyder virkelige Bespareser for den danske Stat. Den højtærede Finansminister har formodentlig sagt, at een Fugl i Haanden er bedre end ti paa Taget, og det kan man jo nok give ham Ret i. Skulde det vise sig,

at Kronen bliver ved med at stige, saa at man om en Maaned eller to kunde have gjort et Laan, der var endnu billigere, endnu mere fordelagtigt, skal den højtærede Finansminister ikke fra min Side faa Utak for det, der er sket, for han kan lige saa lidt som vi andre sige noget afgørende om, hvordan Kronen vil balancere omkring. Det er der jo ingen af os, der rigtig forstaar. For øvrigt vil jeg sige, at skulde det gaa den modsatte Vej, saa det viser sig, at dette Laan er saa meget fordelagtigt, vil jeg heller ikke love at rose den højtærede Finansminister i høje Toner for det, saa det kan omtrent gaa lige op.

Der staar i den første Paragraf i Lovforslaget, at Laanet optages til en Kurs af ikke under 97,27 pCt. Denne Form synes at tyde paa, at der kunde føres Forhandlinger paa dette Punkt. Jeg ved ikke, om det kan lade sig gøre, men dersom det er Tilfældet, synes jeg, der var god Grund til under Hensyn til den stigende Krone at forsøge paa, om man kunde faa Kursen sat lidt højere op end de 97,27 pCt. I øvrigt skal jeg anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Martin Olsen: De vanskelige Forhold, hvorunder Samfundene overalt, og saa vort Samfund her hjemme, har maattet bevæge sig, har fra Tid til anden gjort det nødvendigt at stifte Statslaan for at holde det hele i Gang, og blandt disse Statslaan har der været enkelte og navnlig det, der her er Tale om at afløse, som har været meget dyre og derfor har tynget haardt paa Statens Udgifter. Det er derfor meget glædeligt, at der allerede nu er fremsat Forslag om Afløsning af dette meget dyre Laan, og at Resultatet af Efterforskningen om, hvor Laanet kunde faas og paa hvilke Betingelser, er blevet saa gunstigt, som Tilfældet har været. Det kommer vel ikke mindst af, at Finansministeren har været i Stand til at lade disse store Kapitalkoncerner, som ene var i Stand til at paatage sig Udredelsen af et saadant Laan, konkurrere om det. Om Betingelserne kan gøres endnu bedre — der synes jo, som det ærede 4de tingvalgte Medlem (Ejsing) gjorde opmærksom paa, at ligge noget derom i § 1 om Kursens Størrelse —, ved jeg ikke. Naar der er sat en Minimumskurs, maa det vel være en Forudsætning, at man kunde tænke sig en endnu højere Kurs end den, der er nævnt i selve Lovforslaget, og det vil naturligvis kun kunne glæde os alle, om det skulde kunne lykkes Finansministeren at bringe denne Kurs op. Men i øy-